

Byla jsem leckdy
rozesmutnělá, když jsem
viděla, jak je zacházeno
s přírodou, zvláště s našimi
zvířecími spoluobyteli.
Bude lepší, jestliže si budeme
pamatovat, že země
není jako majetek
nebo něco, s čím můžeme
dělat, co se nám
zlíbí.
Země je částí
jedné velké bytosti, kterou
voláme Matka Země,
jenž ve vyšším smyslu
náleží Bohu.
Ve skutečnosti, víra mnohých
náboženství popisuje roli
lidí jako
služebníků nebo pečovatelů
o planetu.
Například
v původní americké
tradici je rčení:
„Nedědíme tuto
Zemi od našich předků,
my si ji půjčujeme od
našich dětí.“
Právě tak,
jak jste to řekl.
Křesťanská Bible také
zmiňuje, že:
„Pán Bůh vzal člověka
a postavil ho do zahrady
Eden, aby ji obdělával
a udržoval.“ Obdělávat
a udržovat znamená
hospodařit na ní a udržovat ji.
Podobně jako to děláte.
Když Bůh postavil člověka
do Edenu, aby obdělával
a udržoval zahradu Eden,
nemyslím, že mu Bůh řekl,
aby chemicky přihnojoval
tuto půdu, kterou
Bůh stvořil,
protože Bůh ji stvořil
již dokonale.
Jsme to my, kteří
jsme ničili

přírodní zdroje
a nevážili si
požehnání Alaha,
který stvořil
pro náš užitek všechno
jako dokonalé.
Nepotřebujeme žádné
umělé chemikálie, abychom
vypěstovali naši úrodu.
Neslyšela jsem žádnou
zmínku o chemickém hnojivu
v Bibli nebo v Koránu
nebo v nějakých jiných
náboženských spisech
bez ohledu na to, k jakému
náboženství patříme.
A prorok
Muhamed,
pokoj s ním,
nás to učil takto:
Řekl: „Svět je zelený
a nádherný a Alah
tě ustanovil
jeho opatrovníkem.“
Takže bychom měli o přírodu
pečovat starostlivě
způsobem, jakým nás to učil
náš Prorok.
Kvůli kritickému
stavu planety, jestliže
nebudeme jednat rychle,
nemusí nám zůstat vůbec nic,
dokonce nic, co bychom
mohli chtít ochraňovat.
Tehdy už může
být příliš pozdě. Nemůžeme
pokračovat stejným směrem
donekonečna a zastavit
kdykoliv, až budeme
chtít zachránit tuto planetu.
Je mi líto, ale musím
říct, že máme nejvyšší čas.
Podle všech
nejnovějších vědeckých
a fyzikálních
důkazů, nemáme příliš
mnoho času. Dokonce
i později, jestliže budeme
chtít zachránit planetu,
již nebudeme úspěšní.

Takže to musíme udělat nyní,
dokud stále ještě
máme šanci.
Hrozby, vyvolané
globálním oteplováním,
jsou více než bezprostřední.
Již jsou tady,
jak můžete vidět
skrže mnoha neštěstí,
otřesy, klimatické
uprchlíky, skrže jevy
viditelné po celém světě.
Nyní, podle expertů,
atmosferické
teploty
stoupají tak strmě, že
nám není ponecháno
mnoho času pro změnu.
Není nám ponecháno
mnoho času pro změnu.
A to je to, co je předpovídáno
podle posledních údajů.
Ale vědci vždy
předpověděli a říkali nám,
že pokaždé,
když se něco aktualizovalo,
bylo to stále horší
a stále rychlejší, než
předpověděli
nebo očekávali,
takže nemůžeme tady sedět
a čekat.
Dokonce i když nezbývá
mnoho času ke změně,
nemůžeme na to ani spoléhat.
Může být dokonce
méně času než „ne mnoho“.
Projevy klimatických
změn mohou být
vidět tolika způsoby,
je tu narůstající počet záplav,
sucha, požáry a dokonce
zemětřesení všude
po světě.
Jednou z nejtragičtějších
neštěstí naší doby
bylo tsunami, které
zasáhlo vaší zemi [Indonésii]
v r. 2004 a které přineslo
tolik žalu

lidem Indonésie
a lidem světa.
Stále je nám velice smutno,
když si na to vzpomeneme,
jako by to bylo včera.
Protože lidí,
které to postihlo,
ještě nezapomněli,
co se přihodilo
jejich dětem, jejich
milovaným, jejich domovům,
dědictví jejich předků.
Tsunami odneslo
mnoho věcí.
To není jenom materiál,
to není jenom ztráta života.
To je veliké hoře,
které poté
postihlo lidi.
Jsou to žijící, kteří musí
žít s touto tragédií,
se vzpomínkami
na své milované
a vše, co s tím
odešlo.
Je mi to tak líto,
to se nemělo stát,
protože
Indonésané jsou
lidé bohabojní, velice
hodní lidé, pohostinní,
milí lidé.
Byla jsem ve
vaší zemi mnohokrát
a měla jsem tu možnost
zakoušet lásku
vašich krajanů.
To se nemělo stát.
Je to jenom kolektivní
zlá karma (odplata)
celého světa,
a musí se to někde stát –
někde, kde jsou více
zranitelní než zbytek
a nejčastěji to jsou
chudí lidé, kteří jsou
v zranitelné situaci
a trpí nejvíce.
Je mi to tak líto.
Jsem si jista, že

cítíte to samé
a vaši lidé stále cítí
bolest této tsunami
dokonce i po takové době.
Vnitřní zranění
srdce se nehojí
příliš rychle.
Možná jim můžeme
postavit domy a
dát jim peníze,
dát jim jídlo, ale nemůžeme
skutečně zahojit bolest
v lidských srdcích.
Můžeme? Ne.
Ne skutečně, mám pravdu?
Můžeme se jenom modlit
k Alahovi, aby jim dal
sílu pokračovat.
Od té doby více než
60 indonéských ostrovů
bylo zatopených.
Šedesát z ostrovů
vaší země
bylo zatopených.
Pošlo, zmizelo.
Pod vodou.
Od 2004,
od tsunami
60 ostrovů
již odešlo,
zmizely navždycky.
A vaše vláda
předpovídá, že 2000
dalších ostrovů může být také
potopeno pod mořem
během následující dekády
kvůli globálnímu oteplování.
Mohlo by to být i rychlejší.
Předpověď' ne vždy
koresponduje
s přírodními jevy
nebo věcmi, které se přihodí
jako odplata kvůli
našim nedbalým činům.
Nuže, vzrůstající hladina
moře se chystá zatopit,
možná ještě rychleji než
za jednu dekádu, dalších
2000 z vašich překrásných
ostrovů, nenahraditelných

klenotů.
Jen nedávno
vaši zemi postihlo
další zemětřesení.
To je opět další bolest
a žal pro lidi
Indonésie
a světa.
Ale toto, naštěstí,
nebylo tak devastující;
ale stejně se žalostnou
ztrátou mnoha životů.
Bylo pro mne bolestné
slyšet o lidských ztrátách
a utrpení, a tak
jsem dělala, co jsem mohla.
Samozřejmě,
jako každý jiný,
i já jsem poslala skromný
příspěvek a vyslala jsem
některé členy naší Asociace,
ať jsou požehnána jejich
dobrá srdce, aby se pokusili
nabídnout útěchu a pomoc
těm, kteří ji nejvíce potřebují.
Jakkoliv skrovný je to
příspěvek, zahrnuje můj
sdílený smutek a modlitby
za vaše lidi
v tomto čase nouze.
Přála bych si samozřejmě,
abych mohla dělat daleko,
daleko více.
Tak je mi to líto.
Bylo také několik dalších
zemětřesení od té doby.
A vědci
zjistili, že
zemětřesení souvisí
s globálním oteplováním.
Protože jak taje led
na pólech –
Severní a Jižní pól –
a pod Grónskem,
zemské desky jsou vystaveny
tlaku, který
může vyvolat pohyb, jenž
způsobí zemětřesení.
Jak můžeme zastavit tyto
alarmující změny?

Musíme zastavit konzumaci masa a chov dobytka, kde zvířata žijí tak krátce a pak jsou brutálně zavražděna kvůli masu, jenom pro několik vteřin požitku jejich konzumentů. Skleníkové plyny, které se uvolňují ze zvířat, z jejich výkalů, zemědělské splašky a aktivity spojené s těmito zásahy byly rozpoznány jako primární a hlavní příčina globálního oteplování. Taková zařízení, o kterých se ví, že jsou krajně nelidská, hrozně špinavá a extrémně přeplněná, byla vybudována v Mexiku, ve Spojených státech a v Evropě a také jedno – možná i více – dokonce i ve vaší zemi, na ostrově Bulan, ve kterém je 250000 prasat. To je na tomto ostrově Bulan, ve vaší krajině. Poněvadž škodlivé emise z těchto a jiných aktivit souvisejících s chovem dobytka zapříčiňují zvyšování teploty kolem světa, zvláště na Arktidě, destruktivních následků je příliš mnoho než, aby šli spočítat. Zahrnují také poruchy migrace ptáků; ztrátu domova arktických zvířat, jako tuleňů a tučňáků a polárních medvědů,

protože led mizí; Amazonské odlesňování kvůli pastvinám a chovu ničí přirozené prostředí volně žijících zvířat; uvolňování ještě více kysličníku uhličitého a skleníkového metanu z tajících oblastí věčně zmrzlé půdy; globální zvyšování mořské hladiny, jenž nutí lidi opouštět své domovy. To nejsou jenom zemětřesení, to není jenom tsunami, to není jenom tajfun, to není jenom cyklón, je to také zvyšování hladiny moře, co způsobuje, že lidi ztrácí své domovy, domovy svých předků, a vydávají se žebrat kamkoliv, pozbývající své důstojnosti, své schopnosti postarat se o svou vlastní rodinu; ztrácí svou grácií; ztrácí svůj status živitele rodiny; ztrácí všechno, ne jenom fyzický majetek, ale také své milované. A takové extrémní výkyvy počasí, jenž působí rozsáhlé záplavy stejně jako dlouhotrvající sucha. Je snadné vidět mnoho forem poškozování přírodního prostředí, které souvisí s vraždícím průmyslem, jenž nazýváme spotřeba masa: masové vraždění biliónů, biliónů nevinných zvířat. Dokonce se ví i o divokých zvířatech, jako jsou nádherné indonéské opice

a vážně ohrožené orangutany na Sumatře, že se loví a prodávají na maso.